Dosarul: nr. 3-2653/25 (2-25151206-12-3-28102025)

H O T Ă R Â R E

Î N N U M E L E G I I

26 februarie 2026 *****

Judecătoria Chişinău sediul Centru
Instanţa de judecată:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandru Mardari
Grefier Andrei Hristiniuc

cu participarea reclamantului *****, reprezentantei reclamantului avocata Cristina Negru, reprezentantei Inspectoratului General pentru Migrație Ionela Zabrian

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată închisă cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil,-

C O N S T A T Ă:

Argumentele părții reclamante.

1. La data de 28 octombrie 2025 ***** a înaintat o cerere de chemare în judecată către Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil.
2. În motivarea cererii reclamantul a invocate că la data de 15 octombrie 2025, reclamantului *****, născut la *****, i-a fost comunicată decizia Direcției azil, prin care cererea de azil depusă de acesta, cetățean al *****, a fost respinsă.
3. Reclamantul a invocat imposibilitatea revenirii în *****, din circumstanțele expuse în cadrul interviului susținut la Inspectoratul General pentru Migrație. Cu toate acestea, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin Biroul migrație și azil, Direcția azil și integrare, a constatat că situația existentă în țara de origine a reclamantului nu prezintă un pericol real pentru viața sau securitatea acestuia în eventualitatea întoarcerii în statul de origine.
4. Nefiind de acord cu Decizia nr. ***** din 08 octombrie 2025, emisă de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Biroul migrație și azil, Direcția azil și integrare, reclamantul solicită anularea acesteia și acordarea posibilității de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova.

5. La fel invocă reclamantul că, persoanele care părăsesc țara de origine din cauza persecuțiilor sau a riscului unor vătămări grave au dreptul de a solicita protecție internațională.
6. Azilul constituie un drept fundamental, iar acordarea acestuia persoanelor care întrunesc criteriile stabilite prin Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților reprezintă o obligație internațională pentru statele-părți, inclusiv pentru statele membre ale Uniunii Europene.
7. Totodată, Uniunea Europeană a integrat condițiile necesare pentru acordarea protecției internaționale în propriul cadru normativ și a extins noțiunea de protecție internațională prin instituirea categoriei beneficiarilor de protecție subsidiară.
8. În conformitate cu art. 219 din Codul administrativ, instanța de judecată are obligația de a cerceta din oficiu starea de fapt, în baza tuturor probelor legal admisibile, fără a fi limitată de declarațiile sau cererile de administrare a probelor formulate de participanții la proces.
9. De asemenea, instanța depune toate diligențele necesare pentru înlăturarea deficiențelor de formă, clarificarea cererilor neclare, completarea datelor incomplete și prezentarea tuturor declarațiilor necesare stabilirii și aprecierii stării de fapt. Totodată, instanța indică aspectele de fapt și de drept care nu au fost puse în discuția participanților la proces.
10. Instanța nu poate depăși limitele pretențiilor formulate prin acțiune, însă nu este ținută de formularea literală a cererilor participanților la proces. În acest sens, instanța poate purta discuții juridice cu participanții sau poate oferi indicații scrise referitoare la situația juridică a cauzei.
11. Potrivit art. 16 din Legea privind azilul în Republica Moldova, persoanei îi poate fi acordată una dintre următoarele forme de protecție: statutul de refugiat, protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic.
12. Conform art. 17 din Legea privind azilul, statutul de refugiat se acordă, la cerere, străinului care, în temeiul unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara statului a cărui cetățenie o deține și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția acelui stat. Aceleași dispoziții se aplică și persoanelor fără cetățenie care, aflându-se în afara statului în care aveau domiciliul legal și obișnuit, nu pot sau nu doresc să revină în acel stat din aceleași motive.
13. În conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, protecția umanitară se acordă străinului care nu întrunește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, însă cu privire la care există motive serioase și întemeiate de a se considera că, în cazul returnării în țara de origine, acesta ar fi expus unui risc real de a suferi vătămările grave prevăzute la art. 45

alin. (3) din lege și care nu poate sau, din cauza acestui risc, nu dorește să solicite protecția statului respectiv.

14. Astfel, prin acțiunea formulată, reclamantul a solicit anularea Deciziei nr. ***** din 08 octombrie 2025, de care a luat cunoștință la data de 15 octombrie 2025 și obligarea Biroului migrație și azil, Direcția azil și integrare, să îi acorde protecție umanitară, în conformitate cu prevederile Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Argumentele și poziția părții pârâte

15. Prin referința anexată la materialele cauzei pârâta a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată reieșind din circumstanțele de fapt și de drept.
16. Solicitantul a declarat că a părăsit ***** la data de 26 decembrie 2021, deplasându-se pe cale aeriană, cu tranzit prin Turcia, și sosind ulterior în Republica Moldova. Potrivit declarațiilor acestuia, motivele principale care au determinat părăsirea țării de origine sunt legate de situația gravă de insecuritate internă, sărăcia extremă, degradarea sistemului educațional, precum și frecvența cazurilor de omoruri, răpiri și jafuri.
17. Acesta a explicat că a renunțat la primul loc de muncă în favoarea unei oferte considerate mai avantajoase, în cadrul unei alte companii, unde i s-ar fi promis un salariu mai mare, respectiv majorarea acestuia de la 700 la 1000 euro. Solicitantul a susținut că a întreprins demersuri pentru perfectarea actelor necesare în vederea transferului sau obținerii unui nou permis de ședere, însă procedura a fost tergiversată inclusiv din cauza dificultăților de comunicare cu reprezentanții noii companii, care nu cunoșteau limba engleză. În consecință, permisul său de ședere a expirat, iar acesta s-a aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova.
18. Totodată, pe durata șederii în Republica Moldova, solicitantul a declarat că a încercat să se înscrie la studii universitare în cadrul Facultății de Fizică și Inginerie a Universității de Stat. Instituția de învățământ i-a solicitat prezentarea actelor de studii anterioare din *****, însă, până la obținerea acestora, permisul de ședere expirase deja.
19. Solicitantul a motivat imposibilitatea revenirii în ***** prin existența unor condiții generale de viață precare și a unei stări permanente de insecuritate. Acesta a relatat că în ***** persistă jafuri frecvente, lipsa intervenției eficiente a autorităților, precum și dificultăți de acces la hrană, educație și adăpost. De asemenea, a menționat că, în perioada studiilor, a fost victima mai multor furturi, inclusiv de telefon, bani și cărți, iar sesizările adresate autorităților școlare nu au produs niciun rezultat, întrucât, potrivit afirmațiilor sale, chiar și organele de poliție erau implicate în acte de corupție sau complicitate.

20. Referitor la celelalte circumstanțe de fapt, pârâta face trimitere la materialele dosarului administrativ.
21. Potrivit actelor dosarului nr. *****, s-a stabilit că solicitantul de azil a părăsit ***** la data de 26 decembrie 2021 și a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, unde a obținut inițial un drept de ședere în scop de studii.
22. Ulterior, acest drept de ședere a fost revocat la data de 22 mai 2024, prin Decizia nr. *****. Mai târziu, solicitantul a obținut un drept de ședere în scop de muncă în cadrul companiei *****, care, de asemenea, a fost revocat la data de 24 septembrie 2024, prin Decizia nr. *****, ca urmare a solicitării angajatorului motivate de încetarea contractului individual de muncă.
23. În continuare, solicitantul s-a aflat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, iar la data de 08 aprilie 2025 a depus o cerere de azil la Inspectoratul General pentru Migrație.
24. Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la cerere, străinului care, în temeiul unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara statului a cărui cetățenie o deține și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția acelui stat.
25. Totodată, art. 45 din aceeași lege reglementează noțiunea de persecuție și vătămări grave, stabilind că actele de persecuție trebuie să fie suficient de grave prin natura sau repetarea lor pentru a constitui o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului.
26. În conformitate cu pct. 51 din Manualul UNHCR privind procedurile și criteriile de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților, nu există o definiție universal acceptată a noțiunii de „persecuție”, însă amenințarea vieții sau a libertății pe motive de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social constituie întotdeauna persecuție.
27. În cadrul procedurii administrative, s-a reținut că solicitantul nu a invocat existența unor acte concrete de persecuție din partea autorităților statului de origine și nici nu a demonstrat existența unei temeri bine întemeiate de persecuție. Acesta a declarat că a părăsit ***** în mod legal, fără impedimente din partea autorităților, și a confirmat că nu a avut anterior probleme cu organele statului.
28. Autoritatea administrativă a apreciat că motivele invocate de solicitant sunt predominant de natură economică și socială, fiind legate de sărăcie, insecuritate generală și lipsa oportunităților de trai, aspecte care, prin ele însele, nu întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru acordarea statutului de refugiat.

29. Totodată, s-a reținut că solicitantul a depus cererea de azil abia la data de 08 aprilie 2025, după expirarea dreptului său legal de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, fapt apreciat de autoritate ca relevant sub aspectul caracterului eventual abuziv al cererii, în sensul art. 63 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
30. În ceea ce privește posibilitatea acordării protecției umanitare, autoritatea competentă a analizat dispozițiile art. 19 din Legea nr. 270/2008 și a concluzionat că solicitantul nu a prezentat probe pertinente și convingătoare care să demonstreze existența unui risc real de a fi supus pedepsei cu moartea, torturii, tratamentelor inumane ori degradante sau unei amenințări grave și individuale la adresa vieții ori integrității corporale în cazul reîntoarcerii în *****.
31. Prin urmare, Direcția azil și apatridie a respins cererea de azil, reținând lipsa unei legături de cauzalitate între motivele invocate de solicitant și criteriile legale privind persecuția sau acordarea protecției internaționale.
32. În consecință, autoritatea a concluzionat că reclamantul nu întrunește condițiile prevăzute de art. 17 și art. 19 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova și a solicitat respingerea acțiunii formulate de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie, ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată

33. *Audiind în şedinţa de judecată reclamantul cât şi reprezentantul pârâtului, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanţa de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă dar pasibilă respingerii, din următoarele considerente.*
34. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
35. Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
36. Aliniatul (2) al aceluiaşi articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; există o încheiere judecătorească prin

care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunţat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între parţi s-a încheiat o tranzacţie de împăcare; la aceeaşi sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; nu sunt întrunite condiţiile prevăzute la art. 208; acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art. 211 alin. (1) şi (2) şi art. 212 alin. (1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

37. Dispoziţiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanţa de contencios administrativ: prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; competența jurisdicțională materială şi teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acţiunii în contenciosul administrativ; respectarea cerințelor de formă şi conţinut a acţiunii în contencios administrativ; respectarea procedurii prealabile; respectarea termenului de înaintare a acţiunii; prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.
38. Din conţinutul cererii de chemare în judecată şi esența revindecărilor formulate, se constată că, *****, îşi exprimă dezacordul cu decizia nr.***** din data de 08 octombrie 2025, cu privire la respingerea cererii de azil, solicitând anularea acesteia şi obligarea acordării unei forme de protecție.
39. Astfel, reclamantul a formulat o acţiune în obligare.
40. Din actele cauzei prezentate de participanții la proces în calitate de probă, rezultă că, la 08 aprilie 2025, ***** s-a adresat Inspectoratului General pentru Migraţie, Direcţia azil şi apatridie. (f.d. dosar administrativ).
41. Prin decizia Inspectoratului General pentru Migraţie a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. ***** din data de 08 octombrie 2025, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art.5 alin. (2), art. 60 alin. (1) lit. c), art. 62 lit. a) și art. 63 lit. d) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. (f.d.9 verso)
42. Nefiind de acord cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. ***** din data de 08 octombrie 2025, *****, la 28 octombrie 2025 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

43. Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.
44. Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.
45. În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Inspectoratului General pentru Migraţie a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. ***** din data de 08 octombrie 2025, privind respingerea cererii de azil, în sensul prevederilor art. 10 şi 11 al Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamanta, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.
46. Conform art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.
47. Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
48. Conform art. 39 alin. (1)-(2) Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.
49. La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.
50. Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) şi art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chişinău specializată, astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

51. Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanţa de judecată reține următoarele.
52. Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.
53. Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.
54. Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.
55. Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.
56. Potrivit art. 163 din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane faţă de situaţia din decizia inițială; și c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.
57. Totodată, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil şi integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.
58. În acest sens, instanţa de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamanta, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției azil şi apatridie privind cererea de azil, direct în instanţa de judecată.
59. Conform art. 209 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.
60. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.
61. Ținând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanţele constatate, instanţa de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acţiunii.

62. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 08 octombrie 2025, comunicată reclamantei la 15 octombrie 2025, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 28 octombrie 2025, în interiorul termenului reglementat de art. 209 al Codului administrativ.
63. Astfel, acțiunea este admisibilă.
64. Totodată, instanţa de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acţiunii reclamantului, reținând următoarele argumente.
65. Din actele cauzei, explicațiile expuse în acțiune şi referință, se reține că, ***** s-a născut la data de la data de *****, în or. *****, *****. Acesta este de naționalitate *****n, cetățean a *****, și aparține confesiunii creștin-catolice.
66. ***** la data de 26.12.2021, a părăsit ***** și a sosit în Republica Moldova, tranzitând Turcia, unde a obținut un drept de ședere în scop de studii, ulterior obținând un drept de ședere în scop de muncă la compania *****, care a fost revocat la 24 septembrie 2024. În continuare reclamantul s-a aflat ilegal pe teritoriu Republicii Moldova, iar la data de 08 aprilie 2025 s-a adresat Inspectoratului General pentru Migraţie cu o cerere de azil.
67. Din explicațiile reclamantului se reține că acesta a părăsit țara de origine, motivând situația gravă de insecuritate internă, sărăcia extremă, degradarea sistemului educațional, precum și frecventele cauze de omoruri, răpiri și jafuri.
68. La fel, reclamantul a explicat că a renunțat la primul loc de muncă în favoarea unei oferte mai bune de la o altă companie, unde i-a fost promis un salariu mai mare în jur de 700-1000 euro. A încercat să perfecteze actele necesare pentru transfer sau emiterea unui nou permis de ședere, însă demersurile au fost tergiversate, inclusiv și din cauza lipsei de comunicare cu reprezentanții noii companii care nu cunoșteau limba engleză.
69. Astfel, procesul a fost întârziat semnificativ, iar permisul de ședere a expirat, punând reclamantul în situație de ședere ilegală pe teritoriu Republicii Moldova.
70. De asemenea, pe durata șederii a încercat să se înscrie la studii universitare, însă din motiv că i-au fost solicitat actele de studii anterioare din *****, a expirat si permisul de ședere pe teritoriu țării.
71. Totodată, reclamantul a indicat că nu se poate întoarce în ***** din cauza condițiilor generale de viață precară și a pericolelor constante. Acesta a relatat că în ***** este o stare generală de nesiguranță, jafuri frecvente, lipsa intervenției autorităților, lipsa accesului la hrană, educație și adăpost. A menționat că în școală a fost victima mai multor furturi (telefon, bani, cărți), iar tentativele de a raporta faptele autorității școlare nu avut rezultate, întrucât chiar și poliția era deseori implicată în acte de corupție sau complicitate
72. Totodată din conținutul dosarului instanța reține că, la data de 26 decembrie 2021, ***** a părăsit ***** și a sosit în Republica Moldova, unde a obținut un

drept de ședere în scop de studii, în baza deciziei nr. 1911 fiind revocat la data de 22 mai 2024, prin decizia nr. *****.

73. Ulterior, reclamantul a obținut drept de ședere în scop de muncă la compania *****, care a fost revocată la data de 24 septembrie 2024, prin decizia nr.*****, ca urmare a solicitării companiei, motivată de rezilierea contractului individual de muncă. În continuare, reclamantul s-a aflat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, iar la data de 08 aprilie 2025 s-a adresat Inspectoratului General pentru Migrațiune.
74. La data de 08 octombrie 2025 a fost emisă decizia Inspectoratului General Pentru Migraţie nr. ***** cu privire la respingerea cererii de azil. (f.d. 9 verso)
75. În motivarea soluției adoptate, autoritatea publică pârâtă a reținut că din analiza conceptului fundamental de temere bine întemeiată de persecuție, sub aspectul celor două elemente care îl compun, elementul subiectiv şi cel obiectiv, nu rezultă existenţa unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în sensul Convenţiei din 1951, cererea reclamantului, ***** nu îndeplineşte condiţiile prevăzute de art.17 alin.(1) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.
76. La fel, din analiza cererii de azil din perspectiva încadrării în elementele definiției protecției umanitare în conformitate cu art.45 alin.(3) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, cererea solicitantului *****, nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.
77. În conformitate cu art. 16 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.
78. Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinând nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.
79. Conform art. 6 alin. (1) lit. a)-c) din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova stabileşte că, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii: posedă un

document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel; posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel; prezintă documente care justifică scopul intrării şi fac dovada existenţei unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreţinerea pe perioada şederii, cât pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit de către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea.

80. Conform art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.
81. După cum rezultă din conţinutul art. 45 alin. (3) lit. a)-c) al Legii privind azilul în Republica Moldova, prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situaţii: existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei; tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine; ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.
82. Reieşind din prevederile art. 56 lit. a)-f) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, la analizarea cererii de azil, se va ţine cont: de vârsta, de trecutul, inclusiv cel al rudelor apropiate, de identitatea, naţionalitatea, ţările şi locurile de reşedinţă anterioare, de cererile anterioare de azil, de rutele de tranzit, documentele de identitate şi de călătorie, de motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecţie; de faptele relevante referitoare la ţara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile şi regulamentele din ţara de origine şi de modalitatea în care sunt aplicate; de declaraţiile şi documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informaţiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuţiei sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în ţara de origine; de situaţia individuală sau de circumstanţele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuţie sau vătămări grave; de acţiunile solicitantului, ulterioare părăsirii ţării de origine: au fost ele direcţionate exclusiv sau în principal spre crearea condiţiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării

posibilităţii ca aceste acţiuni să conducă la persecuţie sau la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în ţara de origine; de existenţa posibilităţii ca solicitantul să beneficieze de protecţia unei alte ţări, a cărei cetăţenie a dobândit-o.

83. Conform art. 63 alin. (2) lit. a) din Legea privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil este considerată evident nefondată dacă, solicitantul a făcut declarații incoerente, contradictorii, puțin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmația sa că a fost supus unor persecuţii.
84. Instanţa de judecată reţine că, prin noţiunea de azil se înţelege, o instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscându-i statutul de refugiat şi acordându-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic, iar beneficiar de protecţie internaţională este cetăţeanul străin sau apatrid căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecţie umanitară.
85. Prin urmare, se atestă că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuţie sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave, la fel trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuţie sau vătămare gravă la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil şi decizia sa de a fugi din ţară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecţie, de faptele relevante referitoare la ţara de origine, de declaraţiile şi documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informaţiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuţiei sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în ţara de origine iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecţia unui alt stat.
86. În acelaşi timp, instanţa notează că, este important de a stabili dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în ţara în care s-ar reîntoarce, existenţa unui sistem organizat de violări evidente ale drepturile omului într-o ţară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.
87. În sensul celor enunţate, instanţa reţine că, reclamantul ***** a declarat că s-a născut la data de *****, în or. *****, *****
88. Acesta este de naționalitate *****n, cetățean al *****, și aparține confesiunii creștin-catolice.
89. La data de 08 aprilie 2025 ***** s-a adresat către Inspectoratul General pentru Migraţie, Direcţia azil şi apatridie cu cerere de azil, fiind întocmit şi chestionarul anexă la cererea de azil depusă.

90. Concomitent, din actele cauzei rezultă că, la 01 octombrie 2025 a fot întocmită Nota de interviu, la sediul Biroului Migraţie şi Azil, Direcţia azil şi integrare cu prilejul intervievării solicitantei de azil - ***** .
91. În acest sens, instanţa menționează că potrivit art. 51 alin. (1) al Legii privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil se depune personal de către străin, de îndată ce: a) s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat; b) se află pe teritoriul Republicii Moldova; c) în ţara de origine a străinului cu drept de ședere în Republica Moldova au survenit evenimente care îl determină să ceară protecție.
92. Cu privire la motivul invocat de reclamant întru acordarea protecţiei pe teritoriul Republicii Moldova, instanţa reţine că, cercetând starea de fapt, nu s-au constatat în raport cu solicitantul, *****, cetățean a *****, temeri bine întemeiate şi justificate de a fi persecutată pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, că ea se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine datorită acestei temeri şi nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări şi ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.
93. Totodată, instanța reține că potrivit Raportului Amnesty 2024/2025 privind situația drepturilor omului la nivel mondial ***** 2024, Guvernul *****n a restricționat în mod ilegal drepturile la libertatea de întrunire și asocierea peste 1000 de persoane, persoane printre care reclamantul nu se regăsește.
94. Dimpotrivă, instanța constată că reclamantul a intrat pe teritoriul Republica Moldova în baza unei vize eliberate în scop de studii, părăsind țara de origine în mod legal, fără a întâmpina impedimente, restricții sau măsuri din partea autorităților la momentul ieșirii din stat. Această împrejurare constituie un indiciu relevant că autoritățile naționale nu manifestau un interes represiv față de persoana sa și că nu era supus unor măsuri de urmărire, restrângere a libertății sau altor forme de persecuție.
95. Reclamantul nu a prezentat nici Inspectoratului General pentru Migraţie în cadrul procedurii administrative, nici instanţei de judecată, probe pertinente, concludente şi admisibile privind prezenţa unor temeri bine întemeiate că a fost persecutată în ţara sa de origine pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică şi datorită acestor temeri nu se poate afla sub protecţia ţării a cărei cetăţeniei o deţine sau datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.
96. În absența unor probe concludente care să ateste existența unor măsuri concrete de constrângere, intimidare sau represalii îndreptate împotriva reclamantului, instanța apreciază că temerile invocate de acesta au un caracter subiectiv și speculativ, nefiind susținute de elemente obiective care să contureze riscul real și individualizat de persecuție în sensul legislației privind azilul.

97. Instanța de judecată reține că reclamantul nu a făcut dovada existenței unor acte de persecuție îndreptate împotriva sa, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.
98. Din analiza materialului probator administrat în cauză nu rezultă că asupra acestuia ar fi fost exercitate acțiuni suficient de grave prin natura lor ori prin caracterul repetitiv, astfel încât să constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului. De asemenea, nu s-a demonstrat existența unei pluralități de măsuri sau acțiuni, inclusiv încălcări ale drepturilor omului, care prin cumul să atingă pragul de gravitate prevăzut de lege.
99. În particular, instanța constată că nu au fost probate cum ar fi: acte de violență fizică sau psihică, inclusiv violență sexuală; măsuri legale, administrative, polițienești sau judiciare cu caracter discriminatoriu ori aplicate într-o manieră discriminatorie; acuzări sau sancțiuni cu caracter discriminatoriu ori disproporționat; alte acțiuni care, prin natura și consecințele lor, ar putea fi subsumate noțiunii de persecuție în accepțiunea legii speciale.
100. Prin urmare, în absența unor elemente factuale concrete și a unor probe concludente care să confirme existența unor asemenea acte, instanța apreciază că nu este întrunit pragul de gravitate necesar pentru calificarea situației reclamantului drept persecuție în sensul cadrului normativ incident.
101. Reieșind din materialele cauzei, instanța constată cu certitudine că reclamantul ***** a părăsit țara de origine în absența unor circumstanțe obiective care să îl fi constrâns la un asemenea demers. Din actele dosarului rezultă că acesta a ieșit legal din *****, în baza documentelor de identitate eliberate de autoritățile statului, fără a întâmpina impedimente sau restricții din partea acestora, având ca destinație Republica Moldova.
102. Această împrejurare constituie un indiciu relevant că reclamantul nu se afla în atenția autorităților din țara de origine și nu era supus unor măsuri de urmărire, constrângere sau represalii.
103. Totodată, instanța reține că reclamantul nu a probat afirmațiile referitoare la existența unei temeri bine întemeiate de persecuție sau a unui risc real de a fi supus unor vătămări grave la revenirea în țara de origine. Nu au fost relevate circumstanțe concrete, individualizate și susținute prin probe, care să demonstreze că, în cazul reîntoarcerii în *****, acesta ar fi expus unui risc real de tratamente inumane sau degradante ori altor încălcări grave ale drepturilor fundamentale.
104. În lipsa unor asemenea elemente obiective, instanța apreciază că temerile invocate de reclamant au un caracter pur declarativ, nefiind susținute prin probe pertinente și concludente, și, prin urmare, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în materia azilului pentru acordarea protecției internaționale.

105. Mai mult decât atât, din ansamblul circumstanțelor cauzei rezultă că motivele reale ale părăsirii țării de origine sunt de natură economică, determinate de situația socio-economică și de nivelul de trai din statul de proveniență. Or, dificultățile economice, nivelul scăzut de dezvoltare sau dorința de a obține condiții de viață mai favorabile nu constituie, prin ele însele, temeiuri pentru recunoașterea statutului de refugiat sau pentru acordarea protecției umanitare, în absența unei temeri bine întemeiate de persecuție ori a unui risc real de vătămări grave, în sensul legii.
106. În acest context, instanța reține că, potrivit art. 48 alin. (1) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, evaluarea existenței unei temeri bine întemeiate de persecuție sau a unui risc real de a fi supus unor vătămări grave trebuie realizată prin raportare atât la evenimentele anterioare părăsirii țării de origine, cât și la cele ulterioare acestui moment. Or, în speță, reclamantul nu a prezentat probe convingătoare și pertinente care să ateste existența unor asemenea circumstanțe, nici anterior, nici ulterior plecării din *****.
107. Instanța subliniază că recunoașterea statutului de refugiat nu poate fi fundamentată exclusiv pe percepția subiectivă a solicitantului. Noțiunea de „temere bine întemeiată” presupune întrunirea cumulativă a unui element subiectiv – constând în teama efectiv resimțită de persoană – și a unui element obiectiv – constând în existența unor împrejurări verificabile care să justifice această teamă. Prin urmare, pentru a se reține existența unei temeri bine întemeiate, este necesar ca susținerile solicitantului să fie confirmate de date și circumstanțe obiective, ceea ce în prezenta cauză nu s-a demonstrat.
108. Din actele dosarului rezultă că autoritatea publică competentă a evaluat declarațiile solicitantului de azil, *****, prin raportare la situații concrete și la informațiile disponibile privind condițiile generale din țara de origine. Cunoașterea situației din statul de proveniență constituie un element esențial în analiza cererii, însă aceasta nu poate suplini lipsa unor elemente individualizate care să indice un risc personal și actual.
109. De asemenea, instanța relevă că solicitantul nu a întâmpinat obstacole din partea autorităților statului de origine și nu a individualizat, în cadrul interviului, vreo acțiune concretă îndreptată împotriva sa care să-i fi pus în pericol viața sau integritatea fizică. Simpla exprimare a unui dezacord față de politica statului de origine reprezintă o afirmație cu caracter general și nu echivalează, în absența unor consecințe represive directe și individualizate, cu existența unei temeri bine întemeiate de persecuție.
110. În această ordine de idei, instanța de judecată reține că temerea invocată de solicitant a fost în mod corect apreciată de autoritatea publică pârâtă ca neîntemeiată, neexistând o probabilitate reală ca, în cazul reîntoarcerii în

*****, viața sau integritatea corporală a acestuia să fie puse în pericol. Reclamantul nu a prezentat probe suficiente și concludente care să contureze o probabilitate rezonabilă de a fi supus unor acțiuni ce ar conduce la încălcarea drepturilor sale fundamentale și care ar putea fi calificate drept acte de persecuție în sensul art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

111. În susținerea acestui raționament, instanța consideră relevantă jurisprudența Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în special cauza Vilvarajah și alții contra Regatului Unit, în care s-a statuat că nici Convenția și nici Protocoalele sale nu consacră un drept la azil politic. Totodată, Curtea a subliniat că simpla posibilitate a unor rele tratamente nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a antrena încălcarea art. 3, fiind necesară demonstrarea existenței unui risc real și individualizat.
112. În lumina considerentelor expuse, instanța constată temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității pârâte la emiterea Deciziei nr. ***** din 08 octombrie 2025 privind respingerea cererii de azil, întrucât reclamantul, *****, nu a demonstrat că a fost sau ar putea fi supus persecuției în țara de origine și nici existența unui risc real de a fi expus unor vătămări grave. În consecință, în privința acestuia nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea vreunei forme de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 270/2008 privind azilul.
113. Prin prisma circumstanțelor reținute și a cadrului normativ incident, instanța apreciază că cerințele reclamantului sunt neîntemeiate, iar susținerile formulate în sprijinul acțiunii au un caracter formal și declarativ, nefiind confirmate prin probe pertinente și concludente, fiind infirmate de ansamblul materialului probator administrat în cauză.
114. Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată în situația în care nu sunt întrunite condițiile pentru adoptarea uneia dintre soluțiile prevăzute la lit. a)–e) ale aceluiași alineat.
115. În acest context, instanța subliniază că, pentru a obține anularea unui act administrativ individual, nu este suficientă simpla exprimare a dezacordului față de soluția autorității publice. Reclamantul, exercitându-și dreptul la acțiune, are obligația de a-și fundamenta pretențiile pe dispoziții legale concrete și incidente cauzei, prin indicarea expresă a normelor de drept material pretins încălcate, în cazul în care susține nelegalitatea actului sub aspectul fondului; invocarea și argumentarea încălcării normelor care reglementează competența autorității emitente, dacă se pretinde depășirea sau exercitarea necorespunzătoare a acesteia; menționarea dispozițiilor procedurale concrete pretins nesocotite, în situația în care se invocă vicii de procedură la emiterea actului administrativ.

116. Or, din analiza cererii de chemare în judecată și a argumentelor formulate, instanța constată că niciunul dintre temeiurile invocate de reclamant pentru anularea actului administrativ individual defavorabil nu atinge nivelul minim de argumentare juridică necesar pentru a fi reținut drept motiv de nulitate sau anulare.
117. Actul contestat a fost emis de autoritatea competentă, în limitele atribuțiilor sale legale, cu respectarea procedurii stabilite de lege și în temeiul unei evaluări efective a circumstanțelor de fapt și de drept incidente.
118. În consecință, analizând normele legale incidente prin coroborare cu circumstanțele faptice stabilite în cauză, precum și criticile formulate de reclamant la adresa autorității publice pârâte, instanța de judecată concluzionează că Decizia Inspectoratul General pentru Migraţie nr. ***** din 08 octombrie 2025 privind respingerea cererii de azil este legală și întemeiată, fiind emisă cu respectarea competenței materiale și funcționale, a procedurii prevăzute de lege și în baza unei evaluări complete a situației de fapt și de drept.
119. Subsecvent, instanța constată netemeinicia cererii reclamantului privind obligarea autorității publice pârâte la acordarea azilului pe teritoriul Republica Moldova, întrucât nu sunt întrunite condițiile legale pentru recunoașterea vreunei forme de protecție internațională. În lipsa constatării nelegalității actului administrativ contestat, nu poate fi dispusă nici obligarea autorității la emiterea unui act cu conținut contrar. Prin urmare, această pretenție urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.
120. Pentru aceste considerente, în conformitate cu prevederile art. art. 224 Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Inspectoratului General pentru Migrațiune cu privire la anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Alexandru Mardari**